

351 Hil dig frelser og forsoner

N.F.S. Grundtvig & C. Chr. Hoffman 1837

Intro: | D | G | D | G |

D D/F# G
1. Hil dig, Frelser og Forsoner!
Em Em/G A^{sus4} A
Verden dig med tornekrone,
F#7 Bm7
du det ser, jeg har i sinde
A/C# D
rosenkrans om kors at vinde,
G G/F# Em7 A7 | D | G |
giv der - til mig mod og held!

2. Hvad har dig hos Gud bedrøvet,
og hvad elsked' du hos støvet,
at du ville alt opgive
for at holde os i live,
os dig at meddele hél?

3. Kærligheden, hjertegløden,
stærkere var her end døden,
heller giver du end tager,
ene derfor dig behager
korsets død i vores sted!

(build up)

D D/F# G
4. Ak! nu føler jeg til fulde
Em Em/G A^{sus4} A
hjertets hårdhed, hjertets kulde!
F#7 Bm7
Hvad udsprang af disse fjelde,
A/C# D
navnet værdt, til at gengælde,
G G/F# Em7 A7 | G | Em7 | Bm7 | A^{sus4} |
frelsermand, din kærlighed?

D D/F# G
5. Dog jeg tror, af dine vunder
Em Em/G A^{sus4} A
væld udsprang til stort vidunder,
F#7 Bm7
mægtigt til hver sten at vælte
A/C# D
til isbjerge selv at smelte,
G G/F# Em7 A7 | G | Em7 | Bm7 | A^{sus4} B^{sus4} |
til at tvætte hjertet rent!

E E/G# A
6. Derfor beder jeg med tårer:
F#m F#m/A B^{sus4} B
Led den ind i mine årer,
G#7 C#m
floden, som kan klipper vælte,
B/D# E
floden, som kan isbjerg smelte,
A A/G# F#m7 B7 (A)
som kan blod-skyld tvætte af!

| A | F#m7 | C#m7 | B^{sus4} |

7. Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!

| A | F#m7 | C#m7 | B^{sus4} |

8. Skønt jeg må som blomsten visne,
skønt min hånd og barm må isne
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold!

| A | F#m7 | C#m7 | B^{sus4} |

E E/G# A
9. Ja, jeg tror på korsets gåde,
F#m F#m/A B^{sus4} B
gør det, Frelser, af din nåde.
G#7 C#m
Stå mig bi, når fjenden frister!
B/D# E
ræk mig hånd, når øjet brister!
A A/G# F#m7 B7 (A)
sig: vi går til Paradis!

| A | F#m7 | C#m7 | B^{sus4} | (slut E)